

Z koncepce této práce, zaměřené na kulturologickou analýzu současného islámu vyplývá, že pro studium vývoje islámského náboženství je důležité se vymanit ze stereotypních informačních vlivů médií a dalších vlivných institucí, které tyto

139

stereotypy slepě či záměrně omezeně přejímají, modifikují a šíří dál do celospolečenského povědomí. Příhodnější je daný jev studovat jakoby za horizont odrazu, který vytváří, a tento přístup nás pak posouvá k mnohokrát nečekaným souvislostem a nutnosti multidisciplinárního přístupu. Podobným principem jsme se v této práci dostali právě k mnohostrannému přístupu kulturní politiky a kulturologickému přístupu obecně. Právě tento přístup se zdál být nejbližší záměru, jehož cílem nebylo podrobně rozebrat a zanalyzovat jednotlivé oblasti islámského náboženství typu žhavých témat jako je kupříkladu džihád, zahalování žen či sebevražedné útoky, ale pojmout obraz současného islámu v historickém, kulturněspolečenském kontextu, z něhož by se nevytrácel rozměr kulturního relativismu, porozumění, symboliky neboli obecně řečeno rozměr restitativní.

Tato práce průběžně klade důraz na to, aby kromě analýzy islámského náboženství současnosti pojímala tento jev jak prostřednictvím uchopitelných a statisticky zaznamenaných jevů, ale i hlediskem, jakým ho vnímá společnost, neboli jak o něm společnost cítí. Na základě studia citovaných zdrojů lze potvrdit, že i ve sférách politiky a ekonomie, které jsou společností většinou považovány (a samy se tak často prezentují) za racionální obory, působí v lidských myslích vědomě i podvědomě a na úrovni jednotlivců i celých společností a kultur jako určité praobrazy, stereotypy či duševní dědictví, které se prolíná do našeho vnímání a jednání prostředky charakteristickými pro současnou dobu.